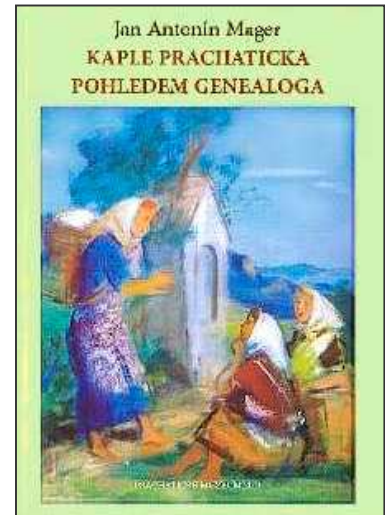

Knižní novinky léta a podzimu roku 2011

Copak asi probírá trojice sousedek při krátkém spočinutí u kapličky? Půvabný obrázek od malíře Bohumila Ulrycha vznikl v roce 1940 a jeho reprodukce zdobí obálku letošní knižní novinky nazvané *Kaple Prachaticka pohledem genealoga*. Je to útlá, leč obsahem vydatná knižička. V premiéře přináší také zcela jiný, specifický pohled do dějin jedenácti drobných církevních památek a jednoho kostela se svatým polem v šumavském trojúhelníku Petrův Dvůr u Netolic - Záhoří - Vlachovo Březí.

Badatelské poznatky k jednotlivým objektům jsou tu připraveny jako na malířské paletě. Kdo má chuť, také si z ní přiblíží pěkně vybarvený obrázek: kaple sv. Antonína Paduánského v Prachaticích, Stožecká kaple, Amortů kaple v Chrobotech, mešní kaple P. Marie Lurdské v Záhoří, návesní kaple v Nebahovech, mostní kaple ve Frantolech, kaple Anděla strážce u Frantol, kaple v Ratiborově Lhotě, Čížků kaple ve Lhenicích, kaple v Petrově Dvoře ukrývající malý pomníček, kaple sv. Anny na Záhorské u Vlachova Březí a hřbitovní kostel svatých Cyrila a Metoděje v Husinci. Za texty jsou připojeny rodokmeny donátorů jejich výstavby ve formě rozrodu, agnátního vývodu z předků, nebo nástinu příbuzenských vztahů.

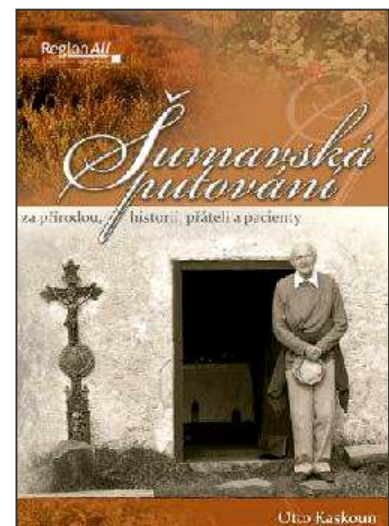

Bílé i barevné kapličky většinou o svých soukromých stoletích mlčí. Měly být trvalou upomínkou na blízké osoby? Nebo odkazem na nějakou zvláštní událost? Vazba stavebníkovy rodiny na péči o památku byla dlouhá léta samozřejmostí, ale vyprávění předané potomkům bývá po čase zapomenuto. V lepším případě nás v mysl provází jen dochovaná pověst, matný obrys, stín někdejšího zřizovatele v náznaku starého turistického průvodce. Šťastný však ten, kdo umí číst v archivních pramenech. Historické záznamy o zrodu jedenácti perliček a jednoho chrámu v památkovém náhrdelníku Prachaticka jsou nyní odkryty a zpřístupněny díky pokorné badatelské práci MUDr. J. A. Magera ve fondech Státního oblastního archivu v Třeboni a Státního okresního archivu v Prachaticích. Farní pamětní knihy, pozemkové listiny, křestní, oddací i úmrtní matriky tak podávají první důkladnou odpověď k rodové historii a genealogickým vazbám v živobytí řady někdejších stavebníků kaplí, tvůrců vnitřního vybavení a umělecké výzdoby, iniciátorů finančních sbírek, dárců peněz i stavebního materiálu. Kaple, kapličky, křížky v polích drží své stále „dobré adresy“ někde i s tradicí poutních mší, nebo jen k tiché zastávce pro zamyšlení. Jejich zakladatelé měli v krajině domova svůj inspirativní duchovní obzor i svět, stejně jako autor nové publikace. (mt)

(Jan Antonín Mager: *Kaple Prachaticka pohledem genealoga*. Vydalo Prachatické muzeum 2011, 103 stránek ve formátu A 5, 16 stran barevná fotopříloha, 27 dokumentárních snímků v textu, orientační mapa na zadní straně knižní obálky. ISBN 978-80-87421-02-4.)

Šumavská putování za přírodou, historií, přáteli a pacienty. Co přivedlo mladého lékaře, rodilého Pražana, na Šumavu? To vám vysvětlí autor knihy MUDr. Otto Kaskoun hned na samém začátku: „První své vojenské cvičení, krátce po skončení druhé světové války, jsem trávil na malém vojenském letišti Chaloupky nedaleko Klatov. Sympatičtí piloti R. A. F. mi krátili čas lety v bojových letounech. Když viděli mou radost z letů podél česko-bavorské hranice, často mne brávali s sebou. Tehdy jsem poprvé poznal lesnatou krajinu Šumavy, její planiny s horskými usedlostmi, hladinami jezer a klikatícími se potoky s listnatými břehovými porosty. Po jedné takové dopolední „rundě“ mne čekal na letišti vousatý starosta s mladším radním (sedlák, řezník a hostinský v jedné osobě) a nabídl mi Strážov za působiště s ujištěním, že u nich budu brzy jako doma a já jsem nikdy svého rozhodnutí nelitoval.“

Zde, na Čachrově, našel pan doktor svůj nový domov, kterému zůstal věrný. Třebaže lékařským obvodem mu byl přidělen Strážov spolu s Čachrovem a Javornou, nevynechal jedinou volnou chvíli, aby s batohem na zádech putoval hraničním hvozdem a poznával i ta nejzapadlejší a tajemná místa. Bohužel mu Šumava nepřipravila jen příjemné chvílky. Přišly i okamžiky kruté a bolavé. Psala se padesátá léta dvacátého století a svobodná republika, opilá po dlouholetém válečném běsnění vítězství, vyrovnávala účty s nepřítelem. Nemilosrdně. Pro hluboce věřícího člověka, jakým doktor Kaskoun je, nebylo snadné přihlížet barbarskému konání „vítězů“, ani pozdějšímu vandalskému řádění lidí bez morálky a účty k historii, kterému bez milosti podlehly stovky objektů, bývalých domovů, kostelů, kapliček. Střípky vzpomínek, vepsané do stránek této knihy, budou vám, milí čtenáři, mnohdy hořkou připomínkou časů historicky nedávných. A přesto z nich vycítíte hluboce lidskou naději a víru v budoucnost lepší a moudřejší, kterou pan doktor ve svém srdci uchovával.

(Z nových knih vydavatelství a nakladatelství Regionall, Plzeň 2011).

Kontakt: Regionall - Hana Voděrová, Kaznějovská 52, 323 00 Plzeň, www.vitanyhost.cz